ŞTIRI ŞI REPORTAGII

Boxul, cu bucuriile şi mizeriile lui

Dela Milou Pladner la... John Anderson

Din campion european - pensionar al ospiciului de nebuni

Pentru cei care înţeleg să-şi facă din sport o meserie, incontestabil că cele mai multe satisfacţii, dar şi cele mai multe nenorociri, le oferă boxul.

Este foarte tdevărat că boxeurii de valoare ajung la o glorie pe care nu o poate atinge nici un practicant al altui sport; deasemeni, sursele de bani cele mai mari le primesc tot pugiliştii.

Exemple?

Câte doriţi.

De pildă, Joe Louis, al cărui nume este cunoscut în toate colţurile lumii şi care, în câţiva ani de pugilism, a încasat aproximativ o jumătate de miliard de lei.

Sau, socotind bursa timpul de luptă efectivă, pe ring, negrul a încasat pentru fiecare minut două milioane lei.

Iată, deci, cât de fericită este meseria do boxeur: Glorie imensă şi câştiguri fabuloase..

MEDALIA ARE INSA ŞI REVERS

Aceasta este însă numai o faţă a boxului, aceea plăcută. Câţi, însă sunt aceia cari, făcându-şi din box o meserie, nu au putut ajunge nici la faimă şi,, fatal, nici la avere şi şi-au sfârşit, apoi, viaţa în mizerie?

Ni se va răspunde, desigur: Aceştia nu au fost dotaţi pentru box; ori, dacă au persistat în greşala de a se ocupa de o meserie pentru care nu erau apţi, şi-au primit pedeapsa cuvenită.

S, recunoaştem, răspunsul este foarte just.

Grandeur et decadence...

Mai există însă o altă categorie do boxeuri care au ajuns la un moment dat la glorie, dar au avut de suferit apoi alte nenorociri. Unii din ei — din diferite motive — au sărăcit şi, cum nu cunoşteau altceva decât boxul şi ajunseră prea bătrâni ca să-l mai practice, au rămas muritori de foame.

Iată un caz foarte elocvent: Toni Canzoneri, fostul campion mondial la uşoară şi-a pierdut averea în urma unor speculaţii nenorocite; ajuns la 40 ani, el a urcat din nou treptele ringului, pentru a avea din ce să trăiască.

Şi boxează foarte des — bursele sunt doar foarte mici când nu mai eşti campion — şi suferă înfrângeri aproape tot atât de des... Dar nu ne-am ocupat de partea cea mai tristă a acestei meserii.

CARIERE SFARŞITE IN OSPICII SAU AZILURI

Sunt nenumăraţi pugiliştii care şi-au sfârşit cariera în aziluri pentru orbi sau în ospicii de nebuni. Desigur, cititorii mai au încă vie în minte soarta tragică a lui Emile Pladner, fost campion mondial la categoria muscă, care, orb şi lipsit de mijloace, a avut şansa să dea peste doctorul Hejnz Heim care să-i redea, odată cu începutul de vedere şi o rază de speranţă.

Şi câţi mai puţin cunoscuţi, nu sunt ca «Milou» Pladner.

Insfârşit, nenumăraţi sunt aceia cari, din cauza loviturilor primite în cap, înnebunesc.

Accidentul acesta se întâmplă numai boxeurilor care se bat; tehnicienii sunt oarecum mai feriţi.

La noi, unde boxul are o activitate foarte sporadică, exemplele sunt mai puţine şi, mai ales, mai puţin convingătoare — deşi, într'o oarecare măsură, s'ar putea cita cazuri de boxeuri români cărora a cam început «să le lipsească o doagă».

In străinătate, însă, exemplele abundă.

Iată, de pildă, pe Midget Wolgart, fost campion mondial la muscă şi internat într'un ospiciu din Philadelphia; deasemeni, Benny Lynch tot fost campion mondial, internat într'un ospiciu de boli nervoase.

Trista poveste a lui John Anderson

Sau, mai bine, să citâm un boxeur străin cunoscut de publicul bucureştean, în faţa căruia a evoluat de trei ori. Este vorba de John Anderson, blondul suedez atât de simpatizat la Bucureşti din matchurile cu Spakow şi Axiotti, a cărui poveste merită să fie cunoscută. Anderson era o mare speranţă a pugilismului european.

De altfel, când a venit la Bucureşti era abia la începutul carierei Sfătuit cine ştie de cine, Anderson, în căutare de glorie şi de bani, a plecat în patria acestora: în America. Acolo, stilul său de «batailleur» a plăcut şi i s'au dat matchuri foarte numeroase, cu semigrei şi cu grei de valoare.

Americanii din categoriile superioare lovesc însă extrem de puternic; ori, Anderson nu era un tehnician, care să ştie să evite loviturile; el era însă foarte rezistent şi, din această cauză, nu prea putea fi uşor doborât.

REZISTENŢA NU ESTE TOTDEAUNA O CALITATE

Datorită acestei calităţi, rezistenţa, el a încasat mii de pumni, tari ca loviturile de ciocan; şi, încet, încet, mintea lui, atât de lucidă la început — cel care scrie aceste rânduri a avut ocazia să stea de vorbă cu el, la Bucureşti şi şi-a putut da seama că era foarte inteligent — a început să se întunece.

A continuat, totuşi, să boxeze.

Şi cu cât boxa mai mult, cu atât îşi pierdea judecata.

Inainte de a ajunge în pragul balamucului, managerul său din America l-a retrimis în Europa; aici Anderson a mai susţinut un match sau două şi, apoi, pe când se găsea la Stockholm, a dat semne de nebunie şi a fost internat într'un ospiciu din Suedia.

Acolo, a rămas vreme foarte îndelungată, socotind că starea lui nu prezintă nici un pericol, au hotărât să i se dea drumul.

I s'a spus, însă, să nu mai boxeze; altfel se va înapoia în ospiciu şi de data aceasta definitiv.

EŞIT DIN OSPICIU, DIN NOU PE RING!...

Anderson, însă, nu mai avea nici un fel de mijloace: cum trebuia, totuşi, să trăiască şi nu cunoştea altă meserie, s'a apucat iar de box. Organizatorii se tem, însă, de o eventuală revenire a bolii, poate chiar în cursul unei reuniuni; şi, cum suedezul, de când a părăsit ospiciul, nu mai este nici umbra boxeurului de odinioară, angajamentele sunt foarte rare şi, mai ales, foarte puţin retribuite. Poate că faptul că boxează la intervale rare, este un bine pentru suedez; astfel va reveni mult mai târziu pe poarta ospiciului...

Iată, deci, că meseria de boxeur nu este făcută numai din bucurii, ba, am putea spune, chiar dimpotrivă.

Lumea nu cunoaşte, însă, decât pe cei ajunşi, în plină glorie, în fruntea piramidei şi care câştigă, ca Joe Louis, două milioane lei pe minut.

Mii şi zeci de mii sunt însă în situaţia lui Anderson.

D. Alexeanu, Rezidentul Regal al Ţinutului Bucegi acordă un larg sprijin material şi moral, „Cursei Naţionale a Munţilor"

O cupă oferită celui mai bun cătărător

Ciclismul românesc a luat din nou avânt. Un avânt care de astă dată credem că nu va mai putea cunoaşte stavilă.

E atâta bunăvoinţă şi atât îndemn de muncă din toate părţile, încât perioada de propagandă pornită acum e imposibil să nu aducă rezultate ce sunt aşteptate.

Un exemplu de perfectă consideraţie ce o acordă acestui sport capabil de a pregăti oameni nu numai ca atleţi ci şi pentru zile mai grele, ni-l d. d. Rezident Regal al ţinutului Bucegi, prin largul sprijin ce acordă pentru organizarea «MAREI CURSE NAŢIONALE A MUNŢILOR».

D. Rezident Regal Alexeanu

Iată că după d. Alex. Otescu, Rezidentul ţinutului Mării, un alt demnitar de seamă al Ţării îşi dă concursul pentru încurajarea şi promovarea ciclismului românesc, d. Alesseanu, Rezidentul Regal al Ţinutului Bucegi.

CUPA DONATA DE D. ALESSEANU, REZIDENTUL REGAL AL ŢINUTULUI BUCEGI

Afară de multe alte amănunte de organizare pe care d. Alesseanu le-a cercetat, contribuind în largă măsură la mărirea premiilor şi interesându-se în amănunţime de toate detaliile de organizare a mai oferit o cupă denumită «Cupa Bucegilor», cupă ce va fi atribuită celui mai bun cătărător pe pantele ce sunt presărate pe parcursul Cursei Naţionale a Munţilor.

Iată un îndemn care credem că nu va rămâne fără răsunet.

C. C. N. va lua măsuri speciale de pază la Braşov

în vederea unei normale desfăşurări a matchului Unirea Tricolor — Gloria C. F. R. din cadrul turneului de calificare

Duminecă se joacă la Braşov ediţia a treia a matchului de calificare Unirea Tricolor—Gloria C. F. R., care urmează să decidă pe unul din partanţii viitoarei ediţii a diviziei naţionale A.

După două ediţii cari n'au permis desemnarea unui învingător — înregistrându-se la Bucureşti şi Galaţi câte un rezultat de egalitate — adversarii vor să dea un asalt definitiv pentru a scăpa de obsesia unui nou rezultat de egalitate.

Unirea Tricolor este optimistă

In tabăra bucureşteană, draw-ul dela Galaţi a produs o bucurie neobişnuită. Căci, după cum spunea un oficial de mare suprafaţă, în oraşul dunărean, oborenii au câştigat matchul pe care l-au pierdut la Bucureşti.

Având de jucat pe teren neutru cel de al treilea joc, bucureştenii afişează un optimism robust, fiind siguri că victoria nu le va scăpa. Optimismul acesta nu-i face însă să-şi piardă capul, convinşi fiind că nu strică — acum — puţină prudenţă faţă de un adversar care s'a arătat extrem de periculos.

GLORIA C. F. R. IN FIERBERE

Nu acelaşi este situaţia în cealaltă tabără. După drawul dela Bucureşti, gălăţenii se vedeau cu un picior în divizia A. Rezultatul dela Galaţi a însemnat, deaceea, pentru ei nu numai o surpriză, ci şi o mare deziluzie. Mai mult decât atât. S'au adus şi acuzaţii unora dintre jucători asupra felului cum au apărat culorile grupării în cel de al doilea match şi — drept urmare — d. inginer Ibrăileanu şi-a dat demisia dela preşedinţia clubului.

Se poate, deci, spune că Gloria C. F. R. este în mare fierbere.

La Galaţi însă situaţia aceasta nu a putut lăsa insensibile cercurile sportive locale, cari fac toate sforţările ca lucrurile să se aranjeze cât mai bine posibil şi Gloria C.F.R. să poată aborda lupta nu ca un învins sigur.

UN MATCH INTRE «GALERII»

Partida de pe teren va avea, după câte se pare, un mare ecou şi printre spectatori. Ambii adversari au organizat excursii pentru a se putea prezenta susţinuţi de câţi mai mulţi suporteri.

S'ar putea, deaceea, să asistăm şi la un match între «galerii», mai ales că au rămas de lămurit anumite chestiuni.

C. C. N. ORGANIZEAZA ŞI EA MASURI DE PAZA

Organizarea acestui match, care se dispută pe teren neutru, revine federaţiei — respectiv comisiei campionatului naţional.

Cum aceasta are tot interesul ca matchul să decurgă în cea mai perfectă ordine şi linişte, va lua toate măsurile pentru a asigura o pază care să se ocupe mai mult de spectatori decât de jucători. Căci acestia din urmă ştiu un singur lucru: că trebue să joace ca să câştige. Restul nu-i interesează.

Miercuri seara, în cadrul unui banchet

S'a împărţit „insigna de onoare a U. F. S. R." preşedinţilor de federaţii

D. GEORGE PLAGINO A ŢINUT O FRUMOASA CUVANTARE

Uniunea Federaţiilor de Sport din România, U.F.S.R., a înfiinţat de curând o serie de distincţiuni menite a răsplăti munca devotată a acelora care şi-au închinat activitatea operii de ridicare a tineretului prin sport. Astfel s'au creiat: «Citaţia la ordinea zilei pe sportul românesc»; «Diploma UFSR»; «Diploma de onoare UFSR» şi «Insigna de onoare a UFSR» care vine să întregească în mod fericit distincţiunile destinate sportivilor executanţi; Medalia pentru merite sportive excepţionale şi marele Premiu al UFSR.

Miercuri 12 crt. a fost solemnitatea remiterii insignelor de onoare preşedinţilor federaţiilor şi directorului general UFSR, în cadrul unei mese comune la restaurantul Zissu-Miorita.

Au luat parte d-nii: George A. Plagino, preşedintele UFSR; Anghelescu Petre, preşedintele federaţiei de Basket şi Volley-ball; Boerescu Neagu, directorul general al UFSR; Canarache Vasile, Preşedintele federaţiei române de ciclism; Cantuniari Alexandru, preşedintele federaţiei române de box; Davila Theodor, preşedintele federaţiei române de hockey pe ghiaţă; Dragomir Silviu, preşedintele federaţiei de patinaj; g-ral adj. Ilasievici Const. preşedintele federaţiei Equestre; Manuilă Camil, preşedintele federaţiei de lupte şi haltere; g-ral Marinescu Gabriel, preşedintele federaţiei de football asociaţie; amiral adj. Păiş Nicolae preşedintele federaţiei de sporturi nautice; col. adj. Pălăngeanu Emil, preşedintele federaţiei de ski; ing. Pop Virgil, preşedintele federaţiei de popice; Savu Mihail, preşedintele federaţiei de înnot şi Simionescu Râmniceanu Dan, preşedintele federaţiei de handball.

Cuvântarea d-lui George A. Plagino

In ziua când s'a pus de către M. S. Regele bazele F.S.S.R., cine şi-ar fi putut închipui în afară de Majestatea Sa cu clar viziunea şi înalta Sa inteligenţă, desvoltarea extraordinară a sportului românesc. Cine şi-ar fi putut închipui 40.000 de spectatori, noi care am apucat partide de football cu mai puţin de 40 de asistenţi.

Nu ştim ce trebue să admirăm mai mult. Prevederea Inaltului nostru Ctitor sau ca urmare desvoltarea fantastică a tuturor ramurilor sportive la care am avut fericirea să asistăm. Trebue să le admirăm pe amândouă; dar mai presus de toate înţelepciunea Majestăţii Sale, pe atunci adolescent, care a ştiut să prevadă şi care a condus paşii noştri pe căile cele mai sigure. Triumful mişcării noastre aparţine pe deplin Majestăţii Sale. Să trăiască Majestatea Sa Regele.

Ne aflăm astăzi întruniţi toţi preşedinţii de federaţii la o masă comună pentru a sărbători remiterea insignei de onoare a Uniunei a cărui prim exemplar Majestatea Sa Regele a binevoit a ne face cinstea de a-l primi în ziua de 8 Iunie.

Imi veţi îngădui ca în astăseară, prima insignă să fie remisă aceluia căruia Uniunea noastră datoreşte strălucita reuşită a Zilei de 8 Iunie; aceluia care lucrează totdeauna cu sufletul frumos care-l caracterizează în toate acţiunile vieţii sale şi care când vrei să-i exprimi recunoştinţa ta nu-l mai găseşti; vreau să vorbesc de domnul general Gabriel Marinescu a cărui modestie împodobeşte cele mai frumoase însuşiri. Să trăiască, să ne trăiască!

Celelalte insigne le vom distribui în ordinea alfabetică domnilor preşedinţi de federaţii şi directorului general UFSR, cărora cu acest prilej, ţinem să le exprimăm din adâncul sufletului, recunoştinţa noastră pentru munca adeseori ingrată pe care o depun zi de zi, cu toată râvna şi cu tot sufletul pe altarul sportului românesc. Pot fi mândri căci munca lor a dat roade care ne-au minunat pe toţi. Să trăiţi domnilor preşedinţi. Vă urăm din tot sufletul ca ani îndelungaţi să îndepliniţi înaltul apostolat pe care-l exercitaţi şi care vă face o deosebită cinste.

F.C. Rapid a cerut F. R. F. A. să-i permită utilizarea antrenorului federal

Faţă de răspunsul pe care l-a primit din Anglia — unde era în căutarea unui antrenor englez — gruparea F. C. Rapid a făcut o cerere federaţiei de football pentru a i permite utilizarea antrenorului federal pe care aceasta îl va angaja din Anglia.

Pentru aceasta feroviarii bucureşteni s'au declarat de acord să plătească o îndemnizaţie lunară pe care i-o va fixa F. R. F. A.

D. general Gabriel Marinescu, preşedintele F. R. F. A., a rezolvat favorabil această cerere.

Manifestaţiile sportive în cadrul expoziţiei „Muncă şi Voe Bună"

Programul sportiv dela 15 şi 16 Iulie

O interesantă fază a luptelor greco-romane

Sâmbătă şi Duminecă, în cadrul expoziţiei internaţionale «Muncă şi Voe Bună», se vor organiza o seamă de manifestaţiuni sportive. In cele ce urmează publicăm întreg programul acestor manifestaţii, în care clou-ul îl constitue reactualizarea luptei româneşti (la curea).

SAMBATA 15 IULIE ORA 21

— Demonstraţii de gimnastică germană. Participă muncitoare dela Reşiţa şi Cluj, muncitorii dela Bucureşti (Turnverein), Cernăuţi, Braşov, Cluj, Petroşani, Reşiţa şi Tg. Mureş.

— Demonstraţii de dansuri naţionale — Călusarii Societăţii de Tramvai din Bucureşti.

— Demonstraţii de lupte greco-romane, la acest concurs participă echipa muncitorească reprezentativă a Capitalei contra reprezentativei echipei muncitoreşti Reşiţa.

— Demonstraţii de lupte româneşti la acest concurs participă muncitorii din Capitală.

DUMINICA 16 IULIE ORA 21

— Demonstraţii de dansuri naţionale — Călusarii Societăţii de Tramvai din Bucureşti.

— Demonstraţii de box, la acest concurs participă muncitorii din Capitală, Tg. Mureş, Reşiţa, Petroşani şi Oradea, după cum urmează :

CATEGORIA MUSCA

1) Petre Păun (A. C. T.) Picol contra Abadi Iosif-Petroşani.

CATEGORIA COCOŞ

2) Brindinschi (A. C. T.) Mecanic contra Orban Orban-Tg. Mureş.

3) Weitz Emeric-Ordea contra Drăghici Ioan-Petroşani.

CATEGORIA PANA

4) Calcic Al. (Luceafărul) croitor contra Pârvu Ioan-Petroşani.

CATEGORIA UŞOARĂ

5) Vânătoru N. (A. C. T.) instalator contra Preja Liviu-Petroşani.

6) Sas-Tg. Mureş contra Tinichez (A. C. T.) instalator.

CATEGORIA SEMI-MIJLOCIE

7) Preda Gh. (Luceafărul) desenator contra Gyorgy Iuliu-Oradea.

8) Pandele Gh. (Luceafărul) muzicant contra Burian Ioan-Tg.Mureş.

9) Eduard Sebastian-Petroşani contra Ludovig Sangheorghe (A. C. T.).

CATEGORIA SEMI-GREA

10) Ionescu Mircea (Luceafărul) croitor contra Vereş Al.-Td. Mureş.

11) Gal Gheorghe Oradea contra Fulop A.-Oradea.

CATEGORIA GREA

12) Ionescu N. (Luceafărul (tipograf contra Petre Pop-Petroşani.

O nouă speranţă franceză

Pallard Richard, unul din cele mai mari speranţe ale natatiei franceze, a reuşit să câştige titlul de campion şcolar al Franţei.

Deoarece Pallard este un mare talent, întreaga presă franceză se ocupă de evoluţia acestui element.

Deşi Pallard nu se găsea în cea mai bună formă nefiind antrenat deajuns, a reuşit şi anul acesta, cum de altfel a reuşit şi anul trecut, să-şi apropie titlul de campion şcolar al Franţei. Se mai spune încă că Pallard a întrebuinţat pentru câştigarea campionatului, cel mai pur stil japonez. Acest fapt, este aproape întâlnit printre înotătorii europeni, şi din această cauză toată Franţa comentează cu foarte mult interes această performanţă.

Duminecă se dispută la Roma, campionatul de fond al Italiei

Duminică se dispută la Roma pe traseul circuitului Lazio, campionatul de fond al Italiei.

După prima probă care a contat ca probă de selecţionare şi care s'a alergat pe circuitul Campaniei s'au clasat un număr de şaisprezece alergători şi anume :

Ciuelli, Bartali, Rimoldi, Servadei, Marabelli, Bizzi, Vicini, Benente, Simonini, Caffrata, Bergamaschi, Mollo, Vignoli, Balli, Del Caucia, Leoni şi Mara, ceeace asigură campionatului o luptă acerbă şi un interes de primul ordin.

După această probă a campionatului forul de specialitate va desemna alergătorii ce vor forma echipa Italiei pentru Turul Elveţiei care se aleargă între 5 şi 12 August.

Wimbledon. — **Doi semi-finalişti: E. T. Cooke (stânga) şi H. Henkel (dreapta)**

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EM INESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.68.